

(B 298) Hoger beroep door
en
E/alles
vonnis nr. 655 F°
en om t / hen

VONNIS

nummer: 655

datum: 9 februari 2007

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 5C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.99.998-01

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE**:
en waarbij zich heeft aangesloten als burgerlijke partij:

landbouwer,
wonende te

voor en namens wie verschijnt Mr. , kantoorhoudende
aan de woonstkiezend ten kantore van
voormeld advocaat, bij akte verleden door onderzoeksrechter
te , op het onderzoek geopend zijnde ingevolge deze
aanstelling als burgerlijke partij wat betreft tenlasteleggingen A en B

TEGEN:

1
Sportanimator
Geboren te ; op
Wonende te
Belg

2
met maatschappelijke zetel te

ingeschreven in het handelsregister te
onder het nummer
K.B.O.nr.

VERDACHT VAN:

Te

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

A. Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikelen 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), **thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003)**, houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

I. de eerste als strafrechtelijk verantwoordelijke van de eigenaar,
de tweede als eigenaar,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als sectie:

met een globale oppervlakte van 35 a 29 ca
eigendom van _____ ingeschreven in het handelsregister te
onder het nummer _____
bij akte verleden op 21 december 2000

met een globale oppervlakte van 34 a 34 ca
eigendom van _____ ingeschreven in het handelsregister te
onder het nummer _____
bij akte verleden op 21 december 2000

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996) en in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

de eerste,

van 6/10/1998 tot 30/4/2000 te hebben in stand gehouden

III. de eerste deels als strafrechterlijk verantwoordelijke van de eigenaar en deels als strafrechterlijk verantwoordelijke van de gebruiker de tweede deels als eigenaar en deels als gebruiker,

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd als sectie:

- met een globale oppervlakte van 1 ha 22 a 31 ca
eigendom van _____ ingeschreven in het handelsregister te _____
onder het nummer _____
bij akte verleden op 21 december 2000

- met een globale oppervlakte van 11 a 20 ca
eigendom van _____ geboren te _____ op _____
bij akte verleden op 14 februari 2003

- met een globale oppervlakte van 1 ha 4 a 45 ca
eigendom van _____ geboren te _____ op _____
bij akte verleden op 14 februari 2003

- met een globale oppervlakte van 3 ha 55 a 13 ca
eigendom van _____ geboren te _____ op _____
en zijn echtgenote _____ geboren te _____
op _____
bij akte verleden op 6 juli 1988

- met een globale oppervlakte van 1 ha 71 a 2 ca
eigendom van _____ geboren te _____ op _____
en zijn echtgenote _____ geboren te _____
op _____
bij akte verleden op 6 juli 1988

- met een globale oppervlakte van 2 ha 97 a 37 ca
eigendom van _____ geboren te _____
op _____
bij akte verleden op 6 juli 1988

- met een globale oppervlakte van 4 ha 9 a 78 ca
eigendom van _____ geboren te _____
op _____
bij akte verleden op 6 juli 1988

- met een globale oppervlakte van 82 a 14 ca
eigendom van _____ geboren te _____
op _____
bij akte verleden op 6 juli 1988

- met een globale oppervlakte van 63 a 19 ca
eigendom van _____
sedert meer dan 30 jaar

- met een globale oppervlakte van 89 m²
eigendom van:

- geboren te _____ op _____
- geboren op _____
- geboren op _____
- geboren op _____
- geboren op _____
- geboren op _____
- Uit hoofde van de nalatenschap van _____ overleden te _____
op _____

met een globale oppervlakte van 3a 93 ca
eigendom van _____ Ingeschreven in het handelsregister te _____
onder het nummer _____
bij akte verleden op 4 februari 2003

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996) en in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

de eerste,

van 6/10/1998 tot 30/4/2000 te hebben in stand gehouden

de tweede,

van 1/7/1999 tot 30/4/2000 te hebben in stand gehouden

namelijk

- het aanbrengen van terreinverhogingen en andere reliëfwijzigingen teneinde het terrein aan te passen om aldaar de golfsport te kunnen beoefenen (overige percelen)
- het aanleggen van een drainagesysteem (overige percelen)

B. Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

I. de eerste als strafrechtelijk verantwoordelijke van de eigenaar,
de tweede als eigenaar

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als sectie:

- met een globale oppervlakte van 35 a 29 ca
eigendom van _____ ingeschreven in het handelsregister te
onder het nummer _____
bij akte verleden op 21 december 2000

- met een globale oppervlakte van 34 a 34 ca
eigendom van _____ ingeschreven in het handelsregister te
onder het nummer _____
bij akte verleden op 21 december 2000

de hierna vermelde werken omschreven in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

de eerste en de tweede.

vanaf 1/5/2000 tot 14/5/2002 verder in stand te hebben gehouden

namelijk:

- het ombouwen van een oude hoeve tot onderhoudsloods (perceel 112 c en 109 a)
- het ombouwen van een oud gebouw tot secretariaat (perceel 112 c en 109 a)
- het plaatsen van containers welke dienst doen als opslagplaats (perceel 112 c en 109 a)
- het aanleggen van een overdekte oefenstand (perceel 109 a)

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagden
door de bewaarder der Hypotheken _____ kantoor te _____ d.d.
01.06.2006

Er is echter geen noodzaak om naar een interpretatie te zoeken in de voorbereidende werken, vermits art. 146 vierde lid, DORO een opsomming geeft van wat onder "ruimtelijk kwetsbare gebieden moet worden verstaan, waartoe met name ook "agrarische gebieden met bijzondere waarde" behoren.

Uit het dossier blijkt dat overeenkomstig art. 2.1 van het BPA nr. goedgekeurd bij M.B. van 23 juli 1996 het terrein gelegen was in een "agrarisch gebied met landschappelijke waarde" (st. 258-262) wat moet beschouwd worden als een "agrarisch gebied met bijzondere waarde" in de zin van artikel 146, vierde lid, DORO (Cass. 22 februari 2005, www.cass.be).

De strafsanctie van art. 146 DORO geldt dus onverkort, waarbij moet opgemerkt worden dat - voor zover bewezen - het in stand houden van werken, die zonder vergunning uitgevoerd werden, een voortdurend misdrijf uitmaakt, dat niet kan verjaren zolang de wederrechtelijke toestand niet heeft opgehouden te bestaan (Cass. 8 juni 1994, Arr. Cass., DECLERCQ R., Beginselen van Strafrechtspleging, Mechelen, 2003, nr. 174).

Verder staat vast dat, wanneer verschillende misdrijven - voor zover bewezen - de uitvoering zijn van één enkel opzet, en zodoende slechts één misdrijf vormen, de verjaring van de strafvordering t.a.v. de gezamenlijke feiten slechts begint te lopen vanaf het laatste bewezen verklaard feit (Cass. 27 maart 1984, Arr. Cass.,

De incriminatieperiode loopt tot 14/5/2002, zodat m.a.w. de eerste verjaringstermijn van 5 jaar nog niet verstreken was op het ogenblik van de inleiding van de zaak (16/6/2006) en de verjaring van dan af trouwens geschorst werd.

c) beoordeling

De tenlasteleggingen worden niet ernstig betwist en blijken afdoende uit de uitgebreide vaststellingen en foto's in het strafdossier.

Beklaagden maken gewag van een gedoogbeleid, maar uit het dossier blijkt afdoende dat de gemeente en de gemachtigde ambtenaar zich ononderbroken verzet hebben tegen de onvergunde toestand (zie de gedetailleerde chronologische weergave tot einde 1998 in st. 74-76).

Ook het feit dat het Hof van Beroep van Antwerpen in zijn arrest van 15 september 2003 op basis van een belangenafweging een stakingsvordering (voor de toekomst) afwees, doet geen afbreuk aan de strafbaarheid van de tijdens de incriminatieperiode begane inbreuken, waarvan de beoordeling uitsluitend aan de strafrechter toekomt. Overigens wordt in het genoemde arrest aanvaard dat het terrein in "landschappelijk waardevol agrarisch gebied" gelegen is en worden de stedenbouwkundige inbreuken bewezen geacht.

Aan het strafbaar karakter wordt evenmin afbreuk gedaan door het feit dat de Vlaamse Regering inmiddels een "Golfmemorandum" heeft opgesteld en dat de Provincie een Provinciaal Ruimtelijk Uitvoeringsplan heeft opgesteld, dat werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering.

Blijkbaar heeft op 12 september 2006 een vergunning afgeleverd voor de bouw van een clubgebouw (als gevolg waarvan een deel van de bestaande werken zou kunnen geregulariseerd worden mits naleving van alle voorwaarden), doch ook dit verandert uiteindelijk niets aan de strafbaarheid. Weliswaar moet de rechter met de ondertussen verleende vergunningen rekening houden, maar het onwettig instandhouden van de zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning uitgevoerde werken bestaat tot aan het herstel in de vorige staat of de regularisatie volgens een desbetreffende vergunning (Cass. 11 december 2001, www.cass.be).

Uit het P.V. van 25/10/2006 blijkt dat de bewuste bouwwerken nog niet zijn gebeurd en dat voor een aantal andere inbreuken zelfs nog geen regularisatie is aangevraagd. De tenlasteleggingen A, B, C en D zijn dan ook bewezen en deze vermengen zich als zijnde gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet.

d) strafmaat

Conform art. 5 SW. is tweede beklagde als rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van haar doel of de waarneming van haar belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor haar rekening zijn gepleegd.

De Rechtbank is anderzijds van oordeel dat eerste beklagde de inbreuken wetens en willens heeft gepleegd zodat hij conform art. 5 Sw. samen met de verantwoordelijke rechtspersoon kan worden veroordeeld.

Beklaagden hebben zich aan geen enkele norm of voorschrift inzake stedenbouw en milieu gehouden en hebben, blijkbaar alleen gedreven door winstbejag, de onwettige toestand in stand gehouden ondanks jarenlange protesten van de gemeente. De technische dienst van de gemeente maakt overigens gewag van een "ergerlijke onverschilligheid" in hoofde van beklagden (st.10). Een strenge straf is dan ook gepast.

3. De herstellvordering.

Zolang geen regularisatie van de onwettige toestand is uitgevoerd conform de daartoe afgeleverde vergunning, in voorkomend geval door het verrichten van de daartoe nodige werken, moet de rechter, rekening houdend met de eventueel opgelegde voorwaarden, nagaan of het herstel nog moet worden bevolen en in welke mate (Cass. 28 maart 2006, www.cass.be).

Het strafdossier bevat de volgende herstelvorderingen:

1° vanwege het College van Burgemeester en Schepenen op 19/3/1996 (st. 246 en 248):

- wegname strook beton aan twee zijden van de schuur (4 x 13 m en 4 x 14 m)
- afbraak afdak in hout met golfplaten (4 x 14 m) dat tegen de muur van de schuur werd geplaatst

2° vordering van de gemachtigde ambtenaar op 10/6/1996 (st. 307):

- ongedaan maken van de reliëfwijzigingen (ophogingen en uitgravingen)
- verwijderen van de overdekte oefenplaats bestaande uit een houten skelet met wanden in ruwe planken, een dak en scheidingswanden in golfplaten en een vloer in beton en plaveien
- dwangsom van 5.000 BEF per dag

3° vanwege het College van Burgemeester en Schepenen op 5/6/1998 (st. 260):

- afbraak van de betonplaat, als vloerplaat van de eerste verdieping van het bouwvallig gebouw (vermeld als gebouw "A" in st. 258)
- verwijdering van de prefab-cabine en de twee metalen containers, geplaatst naast het bouwvallig gebouw, waarin materiaal van de golfreinen wordt opgeslagen
- dwangsom van 5.000 BEF per dag

4° vordering van de gemachtigde ambtenaar op 27/2/2004 (st. 312), waarbij de hiervoor vermelde herstelvorderingen worden bevestigd en als volgt aangevuld:

- het slopen van de aangelegde verharde wegen en bezoekersparking,
- afbraak van het gebouw dienstig als secretariaat en doucheruimte (d.i. van het bouwvallig gebouw, vermeld als gebouw "A" in st. 258)
- afbraak van het drainagesysteem (st. 295)
- dwangsom van 1.000,00 EUR per dag

De gemachtigde ambtenaar vraagt in zijn samenvattende vordering van 27/2/2004 te preciseren dat het slopen van constructies noodzakelijk inhoudt dat ook de eventuele bodemplaat en fundamenten worden verwijderd, de bouwput wordt opgevuld met goede teelaarde en de afbraakmaterialen van het terrein worden weggevoerd.

Deze vordering kan gelet op het bovenstaande worden ingewilligd, in de mate waarin beklaagden nog niet vrijwillig tot herstel zouden zijn overgegaan, en het past om beklaagden een uitvoeringstermijn te geven van zes maanden na het definitief worden van het vonnis, waarna een dwangsom van 250,00 EUR per dag vertraging zal verschuldigd zijn.

De Rechtbank zegt voor recht dat de termijn voor vrijwillig herstel, wat betreft de dwangsom, niet kan worden beschouwd als een termijn in de zin van art. 1385bis in fine Ger.W. en wijst het meer en anders gevorderde af.

4. Op burgerrechtelijk gebied.

a) vordering van de burgerlijke partij

De burgerlijke partij vordert een globaal bedrag van 25.000,00 EUR ter vergoeding van alle schade, hinder en ongemakken ondervonden als gevolg van de werken en de exploitatie zonder vergunning.

Het staat o.m. vast dat er op het terrein van de burgerlijke partij duizenden golfballetjes terecht kwamen (zie de vaststellingen van de gerechtsdeurwaarder terzake) en dat dit terrein onrechtmatig werd betreden door aangestelden van beklaagden, zodat schade aan de aanplantingen en hinder voor de exploitatie werden veroorzaakt. Het is evident dat het bewuste veld niet machinaal kan bewerkt worden vooraleer de balletjes één voor één opgeraapt zijn. Over de deurwaarderskosten is er geen betwisting. Van het overlijden van een rund als gevolg van het inslikken van een golfbal en van de vernieling van de achterraut van de tractor wordt anderzijds geen bewijs geleverd.

Het staat verder ook buiten kijf dat de lozing van huishoudelijk afvalwater schadelijk was voor de burgerlijke partij, doch terzake wordt niet aangetoond dat de pH-waarde van de grond zou zijn aangetast. De Rechtbank aanvaardt tenslotte ook dat de burgerlijke partij morele schade heeft geleden door de bewezen inbreuken.

De burgerlijke partij maakt gewag van schade "gedurende de laatste twintig jaar", maar de Rechtbank mag bij het bepalen van de schadevergoeding alleen rekening houden met de schade geleden tijdens de incriminatieperiode. Rekening gehouden met al deze elementen begroot de Rechtbank de schade ex aequo et bono op 15.000,00 EUR vermeerderd met gerechtelijke intresten vanaf heden. Er worden geen kosten gevorderd.

b) de tegenvordering

Beklaagden vorderen bij tegeneis (impliciet) teruggave van de golfballetjes die de burgerlijke partij in haar bezit heeft, minstens herleiding van de schadevergoeding met een bedrag van 721,80 EUR dat de huidige waarde van de balletjes zou vertegenwoordigen.

Voor de strafrechter is evenwel een "tegenvordering" zoals geregeld in art. 807 e.v. Ger.W. niet mogelijk, omdat de regels van het Gerechtelijk Wetboek niet of slechts in beperkte mate gelden in strafzaken en omdat een burgerrechtelijke vordering in strafzaken steeds moet gesteund zijn op een misdrijf waarvoor de andere partij vervolgd wordt.

Verder blijkt niet in welke mate beklaagden eigenaar zijn van de golfballetjes (ook al staat op een aantal ervan en in welke mate zij dus over het vereiste belang beschikken om teruggave of compensatie te eisen. Bijgevolg is de vordering niet toelaatbaar. De Rechtbank verleent wel akte aan de burgerlijke partij van haar bereidheid tot teruggave van de golfballetjes aan de rechtmatige eigenaar.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 5, 6, 7, 7bis, 38, 40, 41bis, 50, 65 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003, de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 d.d. 3 mei 1998 en nr. 1103/97 d.d. 17 juni 1997 en de wetten van 26 juni 2000 en 30 juni 2000 betreffende de invoering van de euro, artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, gewijzigd bij de wetten van 24 december 1993, 22 april 2003, KB van 19 december 2003, de programmawet van 27 december 2004 en Koninklijk Besluit 31 oktober 2005, artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek, bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de voormelde tenlasteleggingen A, B, C en D, art. 21, 22, 23 en 25 wet 17.04.1978 gewijzigd bij art. 25 wet 24.12.1993, art. 2 wet 11.12.1998 en bij wet 16.07.2002, art. 33 v/d programmawet van 05.08.2003,

Rechtdoende op tegenspraak.

Vult de identiteit van tweede beklagde aan met haar ondernemingsnummer, namelijk:

VEROORDEELT EERSTE en TWEEDE BEKLAAGDE, ieder:
- hoofdens de vermengde feiten A, B, C en D:

- tot een geldboete van VIJFDUIZEND euro.

Verplicht veroordeelden **ieder** als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen, van **een bijdrage van 25 EUR**, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 7.2.2003, (B.S.25.2.2003) en het KB van 22.12.2003, vermeerderd is met 45 decimes en gebracht op **elk 137,50 euro**.

Verplicht veroordeelden **solidair** tot betaling van de kosten van het geding belopende **in totaal 168,85 euro** en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en het KB van 11 december 2001, **en ieder** tot een vergoeding van **25 euro**.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 26 juni 2000 de geldboeten van 5000 EUR vermeerderd worden met 40 decimes, zodat iedere geldboete **vijfentwintigduizend euro** bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete **uitgesproken in hoofde van eerste veroordeelde** vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op **drie maanden**;

-OoO-

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk en gegrond en, voorzover beklaagden nog niet vrijwillig tot herstel zouden zijn overgegaan, beveelt dat de plaatsen in hun oorspronkelijke staat zullen hersteld worden, **namelijk door afbraak of wegname van:**

- de stroken beton aan twee zijden van de schuur (4 x 13 m en 4 x 14 m)
- het afdak in hout met golfplaten (4 x 14 m) dat tegen de muur van de schuur werd geplaatst

- de reliëfwijzigingen (ophogingen en uitgravingen)
- de overdekte oefenplaats bestaande uit een houten skelet met wanden in ruwe planken, een dak en scheidingswanden in golfplaten en een vloer in beton en plaveien
- de betonplaat, dienstig als vloerplaat van de eerste verdieping van het bouwvallig gebouw (vermeld als gebouw "A" in st. 258)
- de prefab-cabine en de twee metalen containers, geplaatst naast het bouwvallig gebouw,
- de aangelegde verharde wegen en de bezoekersparking,
- het gebouw dienstig als secretariaat en doucheruimte (d.i. het bouwvallig gebouw, vermeld als gebouw "A" in st. 258)
- het drainagesysteem (st. 295)

binnen een termijn van zes maanden te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van 250,00 euro per dag vertraging in het niet nakomen van de werken hiervoor bevolen, ingaande na deze zes maanden.

Zegt voor recht dat het slopen van constructies noodzakelijk inhoudt dat ook de eventuele bodemplaat en fundamenteen worden verwijderd, de bouwput wordt opgevuld met goede teelaarde en de afbraakmaterialen van het terrein worden weggevoerd.

Zegt voor recht dat de termijn voor vrijwillig herstel, wat betreft de dwangsom, niet kan worden beschouwd als een termijn in de zin van art.1385bis in fine Ger.W. en wijst he meer en anders gevorderde af.

Dat de stedenbouwkundige inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien;

Machtigt de stedenbouwkundige inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Op burgerrechtelijke gebied.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij toelaatbaar en in volgende mate gegrond.

Veroordeelt eerste en tweede beklaagde **solidair** om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van **vijftienduizend (15.000,00) euro** te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf heden.

Wijst het meer- en anders gevorderde af.

Verklaart de tegenvordering van beklaagde niet toelaatbaar;

Verleent akte aan de burgerlijke partij van haar bereidheid tot teruggave van de in haar bezit zijnde golfballetjes aan de rechtmatige eigenaar.

-OoO-

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend en zeven.

AANWEZIG:

Voorzitter van de kamer, rechter,
rechter,
rechter,
substituut-procureur des konings,
griffier.